

[Glensgård]

ikke til at stå og sige, at oppe i hr. Arne Bjerregaards valgkreds kender jeg 7, som ikke betaler skat, og i min kreds kender jeg 14. Jeg kender adskillige, men hr. Arne Bjerregaard får mig altså ikke til her at stå og angive de pågældende.

(Kort bemærkning).

**Arne Bjerregaard (KrF):**

Jeg mener, det er en beklagelig insinuation imod de få husassistenter, vi har tilbage i Danmark, her at påstå, at de ikke betaler skat. Dermed har man jo sagt, kan man næsten sige, at det er en regel, at samtlige husassistenter i dette land bedrager skattevæsenet.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Erlendsson):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**9) Første behandling af:**

*Forslag til lov om afskaffelse af kapitalvindingskatten* [af Ove Jensen (FP) m. fl.].  
(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 3/11 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

### *Forhandling*

**Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):**

Forslaget går ud på, at loven om særlig indkomstskat skal ophæves med virkning fra udløbet af indkomståret 1978.

Det er vist sjette gang, fremskridtspartiet har fremsat dette eller lignende forslag, senest i folketingssamlingen 1977-78. Forslaget

har imidlertid aldrig vundet tilslutning, og jeg skal også afvise forslaget.

Jeg vil ikke nægte, at den nugældende lov om særlig indkomstskat på visse punkter virker uheldigt, og det er også baggrunden for, at regeringen har besluttet at fremsætte et forslag om værdistigningsskat på fast ejendom til afløsning af den særlige indkomstskat på de områder, hvor den i øjeblikket virker.

Jeg vil heller ikke afvise, at der kan blive tale om ændringer på andre punkter, f. eks. vedrørende beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier, som vi jo har diskuteret i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 56.

Jeg mener imidlertid, at man må fastholde en beskatning af større arbejdsfri fortjenester, og jeg må bestemt afvise, at det offentlige skulle give afkald på et provenu på over 600 mill. kr. om året.

Fremskridtspartiets påstand om, at den særlige indkomstskat skulle være under-skudsgivende for det offentlige og øge arbejdsløsheden, er jo et rent postulat, som fremskridtspartiet ikke på nogen måde har bevist eller sandsynliggjort.

Som jeg allerede har sagt, vil regeringen afvise forslaget.

**Erenbjerg (S):**

Jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne for syvende gang afvise det foreliggende forslag. Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til selve forslaget, men efterlyse en begrænsning af, hvor mange gange man skal kunne fremsætte et uændret lovforslag i et folketing med en uændret sammensætning. Jeg finder, det er spild af folketingets ressourcer.

Vi vil ikke i socialdemokratiet acceptere, at der skulle kunne opnås store arbejdsfri gevinster skattefrit, samtidig med at arbejdsindtægter underkastes en betydelig beskatning. Vi finder det også påfaldende, at fremskridtspartiet netop nu, hvor et flertal i fremskridtspartiets folketingsgruppe – eller hvad man nu kalder det i fremskridtspartiet – har besluttet, at alle lønarbejdere skal fastholdes på 95 pct. af deres bruttoløn for at rette op på landets økonomi, foreslår, at en anden gruppe i samfundet, formueejerne, skal have forøret en gave på 600 mill. kr. Det er en

[Erenbjerg]

Robin Hood-historie, men med modsat fortegn.

Vi afviser forslaget.

**Askjær Jørgensen (FP):**

Hr. Erenbjerg er en venlig mand, og jeg skal da også være venlig mod hr. Erenbjerg og forklare ham, at der er ingen i fremskridtspartiet, der arbejder med, at nogle lønmodtagere skal sættes ned i løn. Det stik modsatte er tilfældet. Men vi har arbejdet med, at prisen på arbejdskraft skal sættes ned. Det gør vi af solidaritetshensyn over for de arbejdsløse, for det er således, at hvis prisen på arbejdskraft bliver nedsat, så vil det bedre kunne betale sig at beskæftige nogle flere borgere i dette land. Ergo er det, vi arbejder med, at ophæve arbejdsløsheden.

Nå, jeg skal komme ind på forslaget, som det drejer sig om.

Jeg har igennem en årrække været såkaldt maskinudstiller på det jyske ungskuet, og jeg kan huske en hel del taler ved åbningen kl. 12 om middagen. Jeg har også stående i min erindring en hel del af, hvad der er sagt i disse taler. Den nuværende skatte- og afgiftsminister var den, der holdt disse smukke taler. Det er faktisk det første, jeg kan huske om al den venlighed, venstre ville vise over for erhvervslivet, over for landbruget, over for de unge, der skulle i gang inden for landbruget osv. Siden har man også her i folketinget hørt om, at venstre havde specielle oplæg vedrørende de mindre erhvervsdrivende osv. og så fremdeles. Ligesom hr. Erenbjerg nu efterlyser en regel for, hvor ofte man kan genfremsætte et forslag uændret, så kan jeg efterlyse en regel om, i hvor mange årtier et parti kan påberåbe sig ude i landet, at man vil gøre noget for erhvervslivet, man vil være erhvervsvenlig, og så opretholde det stik modsatte herinde. Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

Skatte- og afgiftsministeren har i de taler på ungskuet, som jeg henviste til, forklaret om det, og i stribevis af landboforeningsformænd – jeg hørte det f. eks. forrige vinterovre i Ringkøbing amt – har alle sammen forklaret om, hvor skadelig den skat, vi her taler om, var, idet den hindrede de unge i at komme i gang. Jeg synes, der er en fantastisk uoverensstemmelse mellem det, landbofore-

ningsformændene siger rundt omkring, og så det, skatte- og afgiftsministeren siger nu.

Skatte- og afgiftsministeren taler om at give afkald på provenu. Jeg må meddele skatte- og afgiftsministeren, at i stribevis af landboforeningsformænd har forklaret på utallige møder rundt omkring i forsamlingshusene i Vestjylland og andre steder i landet, at det ville være en gevinst for staten at afskaffe kapitalvindingsskatten.

En ting, der nok ikke har været så meget fremme i debatten, når vi tidligere har diskuteret det, er ungskovens af erhvervsvirksomheder inden for håndværk og mindre industri. En masse mennesker har rent spontant startet på erhvervsvirksomhed. Hvad sker der så, når man skal køre videre? Så sker der nøjagtig det, at så lang tid man kører virksomhederne som privatejede virksomheder, så skal man for at konsolidere sig med 1.000 kr. tjene 3.500 kr. og så sende de 2.500 kr. ind til skatte- og afgiftsministerens bundløse kasse.

Jeg kunne tænke mig at få at vide fra skatte- og afgiftsministeren, hvor mange arbejdspladser vi er gået glip af i det danske samfund, fordi man ikke har levet de mindre virksomheder mulighed for at gå over i selskabsform og få en rimelig beskatning. Vi hørte fra den tidligere skatte- og afgiftsminister, at der var nedsat en kommission til at finde ud af beskatningen af de mindre virksomheder. Kan jeg få at vide, om man i SV-regeringen har nogen tanke om at gøre det muligt at eksistere for de mindre erhvervsvirksomheder? Det synes jeg kunne være interessant at få at vide i debatten i dag.

(Kort bemærkning).

**Erenbjerg (S):**

Jeg synes da også, at hr. Askjær Jørgensen er et særdeles venligt menneske. Derfor vil jeg gerne oplyse hr. Askjær Jørgensen om, at det eneste, vi hidtil har hørt fra fremskridtspartiet, er, at lønmodtagerne skal fastholdes på 95 pct. af deres nuværende løn, altså at de skal gå 5 pct. ned i løn til næste år. Alt det andet har vi intet hørt om endnu.

(Kort bemærkning).

**Askjær Jørgensen (FP):**

[Askjær Jørgensen]

Hr. Erenbjerg er hjertelig velkommen til at overvære vores gruppemøde, så han kan få at vide konkret, hvad det drejer sig om. Jeg må beklage det, men fejlinformationer er skyld i, at hr. Erenbjerg ikke ved, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

**Erenbjerg (S):**

Jeg tror, forvirringen er tilstrækkelig stor i forvejen på fremskridtspartiets folketingsgruppes møder. Hvis jeg også mødte op, så ville forvirringen nok blive total.

**Jeppe Kristensen (V):**

Som det allerede er nævnt, har forslaget været fremme til debat mange gange tidligere, og ordlyden er næsten ikke ændret. Selvfølgelig er årstallene fulgt med, efterhånden som årene er gået.

Jeg er enig i en hel del af bemærkningerne til lovforslaget om virkningen af kapitalvindingsskattebogen eller loven om særlig indkomstskat, som vi har i dag, og derfor ønsker vi også at være med til at fjerne den og finde et andet grundlag. Vi har den indstilling fra venstres side, at helt ekstraordinært store gevinster skal beskattes, men vi ønsker at friholde den almindelige inflationsudhuling af kronens værdi plus en tilpas margen, sådan at man er sikker på, at man ikke foretager indgreb nogle steder, hvor man ikke skulle gøre det. Det har været venstres tanke med hensyn til denne lovgivning og er det fortsat.

Jeg mener ikke, der er grund til at gå ind i en større debat om kapitalvindingsbeskatningen efter de nuværende retningslinjer, for regeringen kommer jo med et oplæg inden så forfærdelig længe, hvor man vil prøve at se på det på bredere basis. Til den tid vil det være rigtigt at prøve at se nærmere på, om man nu rammer, sådan som man skal, sådan at erhvervslivet har ekspansionsmuligheder og investeringslyst.

Jeg vil gerne udtrykke ønsket om, at forslaget om værdistigningsafgift og afskaffelsen af kapitalvindingsskatten hurtigt må kunne lægges på bordet. Jeg udtrykker det ønske, fordi jeg føler, at man i hvert fald ude omkring trænger til en afklaring af dette spørgsmål hurtigst muligt. Vi har en informationsforening ude omkring, ikke mindst fra et af det forslagsstillende partis medlemmer,

rundsendt til formænd for landboforeninger, husmandsforeninger osv., hvor man gør sig en række tanker om, hvordan værdistigningsafgiften vil komme til at se ud, uden at man kender retningslinjerne for, hvordan indholdet i loven bliver. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at man næsten foregøgler, at sådan og sådan vil det blive. Lad os få forslaget på bordet og derefter tage diskussionen op.

**Kallesøe (KF):**

Da jeg hørte skatte- og afgiftsministerens afvisning af det foreliggende lovforslag, må jeg sige, at det forekom mig, at den var et resultat af samarbejdet mellem venstre og socialdemokratiet, for det er et forslag, som et liberalt parti burde kunne se på med velvilje.

De bemærkninger, der ledsager lovforslaget, kan det konservative folkeparti tilslutte sig i store træk. Der er tale om en beskatning, der i virkeligheden er inflationsfremmende, som er belastende for erhvervslivet, som hæmmer beskæftigelsen og har en lang række andre negative egenskaber. I øvrigt har vi en beskatning på andre områder, der tager hensyn til meget store indkomster, bl. a. indkomstbeskatningen. Jeg skal derfor love, at det konservative folkeparti vil give forslaget en velvillig behandling i udvalget.

**Bollmann (CD):**

Som det er sagt før, er dette lovforslag ikke nyt, det har været behandlet adskillige gange. CD har som de øvrige gange en særdeles positiv holdning til intentionerne i forslaget. Men vi har også som tidligere vore tvivl om, at den totale afskaffelse kan gennemføres på én gang. Vi er langt fra enige med forslagsstillerne i alle de postulater, der er fremført i bemærkningerne.

Nu er der sagt meget om genfremsættelser i dag, men det nye og interessante er naturligvis, at regeringspartierne selv har bebudet en afskaffelse af kapitalvindingsskatten i forbindelse med en værdistigningsafgift. Ministeren har hidtil været meget tilbageholdende med oplysninger om, hvor langt man er nået med planerne om en sådan afgift. Jeg finder det ikke rimeligt, at befolkningen fortsat skal holdes hen i uvidenhed, og her er jeg åbenbart enig med venstres ordfører, hr. Jeppe Kristensen. Nu kan han selvfølgelig ikke

[Bollmann]

spørge ministeren, og derfor vil jeg spørge, hvornår man agter at fremsætte et forslag. Bemærkninger som f. eks. »hurtigst muligt« er ikke så morsomme længere; man må kunne angive en konkret dato. Forhåbentlig er svaret lige så klart som det svar, jeg fik under behandlingen af det forrige forslag på dagsordenen.

Jeg skal dog samtidig understrege, for at der ikke skal være tvivl, at en sådan værdistigningsafgift ikke skal gennemføres på CDs stemmer. Uanset hvilke konsekvenser det må få for regeringens videre skæbne, så er der ikke noget sikkerhedsnet for regeringen i denne sag.

Men den del af forslaget, der eventuelt svarer til det foreliggende lovforslag, altså afskaffelse af kapitalvindingsskatten, har vi som før nævnt stor sympati for.

**Ole Olsen (SF):**

Marienburgkapitalvindingsskattemangedoblingerne – ja, der var 47 bogstaver i denne gang. Jeg ved ikke, om det er det længste ord, fremskridtspartiet er kommet med. Til at begynde med syntes man selvfølgelig, det var meget morsomt og meget frisk, det mindede sådan om »Good Old Days«, som vi kender fra fjernsynet, men jeg synes efterhånden, ideen er ved at blive for tyndslidt – og fremskridtspartiet har nok ikke den samme genialitet, den samme form for humor. Man gør her i folketinget det, at man overvælder os med den slags radbrækkende ord, og så får vi lige så radbrækkende påstande fra fremskridtspartiet bagefter.

Vi er naturligvis – var jeg lige ved at sige – modstandere af det forslag, som ligger her. Vi synes ikke engang, det er et særlig godt forslag set fra fremskridtspartiets synspunkt. Jeg vil dog tro, det har én positiv virkning, nemlig at man én gang i hver samling kan minde lønmodtagerne om, hvilken klassekarakter fremskridtspartiet egentlig har. Det skal man sådan set sige tak for. Jeg synes på den anden side, at fremskridtspartiet gør den gerning godt nok med andre forslag, så det kan godt være, det ikke behøver at fremsætte dette forslag én gang til.

Det konservative folkeparti optræder vel efterhånden som en dikkende lammehale for fremskridtspartiet. Det kan da godt være, man håber, at fremskridtspartiet smuldrer –

hvad de fleste af os går ud fra at det gør – og at man så kan stå og samle resterne op. Jeg tror, det konservative folkeparti skal passe på, at man ikke selv bliver revet med ned i dybet.

**Karl Møller (DKP):**

Jeg vil godt slå fast, at vi har ikke en hård jordbeskatning i Danmark, uanset hvad fremskridtspartiet så siger. Vi har heller ikke en hård beskatning ved salg af jord og fast ejendom, tværtimod har vi en meget mild kapitalvindingsskat. Jeg synes, det bevises ganske udmærket af de enorme arbejdsfrie kapitalgevinster, som årligt bliver hentet hjem i vores land. Det er beløb, der løber op i adskillige milliarder kroner. Ser man det i forhold til det meget lille statslige provenu i 1976, som man taler om, på 622 mill. kr. brutto, så er det i hvert fald for mig at se tydeligt, at det ikke er tyngden af kapitalvindingsskatten, der betyder særlig meget i forbindelse med køb og salg af jord og fast ejendom.

En af årsagerne til den manglende investeringslyst i erhvervslivet, som man taler så meget om, er nok, at kapitalhaverne udmærket ved, hvor man skal placere sine penge for at få dem forrentet bedst; det er åbenbart ikke ved at drive almindelig produktiv erhvervsvirksomhed i dag, det er bl. a. ved at ophobe dem i jord og fast ejendom. Det er i virkeligheden også det, som sker i dag.

Hvis det kom dertil, at et fremskridtsforslag som det, vi behandler her, blev gennemført, uden at der blev sat noget bedre, noget mere virkningsfuldt i stedet for – og i den forbindelse vil jeg nok sige, at vi stadig væk venter på det regeringsudspil, som åbenbart stadig er på bedding; vi må styre vores tålmodighed en 14 dages tid endnu, før vi får det frem – så vil der i hvert fald være åbnet for en fri og uhæmmet spekulation i et omfang, som vi ikke har set tidligere, og det siger en del. Så er der nogen, der er modstandere af dette lovforslag, så er det i hvert fald kommunisterne.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Kapitalvindingsskat eller særlig indkomstskat er principielt set en rigtig lovgivning. Den beskatter gevinster, der ikke er resultat af nogen arbejdsindsats. Teoretisk set er det

[Bernhard Baunsgaard]

formentlig vor bedst begrundede skat. I praksis er det imidlertid sådan, at det er ganske overordentlig vanskeligt at få skatten til at virke blot nogenlunde retfærdigt. Sagen er jo, at denne skat skal virke i tid, og da den målestok, vi anvender, vor krone, ustandselig bliver mindre, så er vi i store vanskeligheder. Det har været vanskeligt at finde en af alle anerkendt regulator, som tager højde for den ustandselig mindre krone. Vi kan jo bare tænke på diskussionen om magiske og moderate tal for ikke så forfærdelig længe siden her i eftermiddag.

Hvis vi nu specielt tænker på fast ejendom, så er der vel grund til først at minde om, at denne skat på fast ejendom er gennemført af venstre og socialdemokratiet mod de radikales og en lang række andre partiers stemmer. Det er nok noget, der kan gøre én lidt betænkelig, at det er de samme to partier, som nu skal spille ud igen. Man må i hvert fald håbe og bede til, at de to partier er heldigere næste gang.

Kapitalvindingsskatten på fast ejendom hviler kun på erhverv, også på det erhverv, der består i at udleje boliger, men den hviler ikke på enkeltboliger, medmindre denne enkeltbolig er bygget på samme grund som en erhvervsbygning, f. eks. af en håndværker eller en købmand. Kapitalvindingsskatten, gennemført af venstre og socialdemokratiet, er tilfældig i sine virkninger, fordi udgangspunktet, 13. alm. vurdering, er uensartet, for lav i Vest- og Nordjylland i sammenligning med andre dele af landet. Den er tilfældig, fordi store, hurtigt opnåede gevinster ved salg af fast ejendom ved vore byer slipper for billigt – her drejer det sig ofte om milliongevinster – mens loven ved salg af landejendomme ejet i lang tid på grund af de tilfældigt valgte reguleringsstal virker sådan, at en gevinst, der kun fremkommer på grund af kroneforringelsen, her beskattes og forhindrer generationsskiftet.

Nu meddeler ministeren for skatter og afgifter, at værdistigningsafgiften eller værdistigningsskatten, som ministeren sidst kaldte den, også skal omfatte aktieselskaber, aktiesalg. Jeg håber i hvert fald, det var rigtigt opfattet, at det bliver en mere omfattende regulering, der skal til af den særlige indkomstskat, for byerhvervene er, som jeg har sagt i eftermiddag, jo dem, det først og fremmest går ud over.

Ministeren blev før spurgt, om han kunne fortælle os, hvornår forslaget til værdistigningsskatten eller -afgiften bliver fremsat, men jeg går ud fra, at det aner ministeren stadig ikke ret meget om. Kan ministeren fortælle os noget om, hvorvidt det, man påtænker, er en reform alene omfattende fast ejendom, eller en mere omfattende reform, der omfatter adskilligt flere områder inden for værdistigningsafgiften? Jeg spørger på den måde, selv om jeg meget godt ved, at ministeren i eftermiddag sagde, at han ville overveje betænkningen, når den var færdigtrykt. Det er kendt uden for regeringskredse, at regeringen i ret lang tid har kendt resultatet, som det foreligger i betænkningen fra kommissionen af 1969, og derfor var det dog tænkeligt, at regeringen havde tænkt over, hvad den ville, og at vi derfor kunne få en noget mere samlet reform. Det vil jeg gerne spørge om. Er forslag herom planlagt fremsat i denne samling, eller skal vi på dette område nøjes med den stykkevise regulering, der kun skal omfatte fast ejendom? Jeg skal gerne indrømme ministeren, at det er den del af loven, der trænger hårdest, måske fordi de to partier var ene om at udtænke den. De fik jo ikke ret meget tilslutning til deres – jeg ved ikke, om jeg må kalde det makværk, det må jeg måske helst ikke, men så kan jeg i hvert fald sige – meget uheldigt udformede skat, der lod de store milliongevinster ved byerne i fred, mens man jagede landbruget.

**Arne Bjerregaard (KrF):**

Vi har altid været indstillet på, at der måtte være en måske endda særdeles stærk beskatning af reelle kapitalgevinster – det vil sige de kapitalgevinster, der er fremkommet ved en samfundsmæssig udvikling i bestemte områder. Det er jo ikke det, vores nuværende kapitalvindingsskat opnår. Den rammer sådan set i flæng og rammer bestemte områder, fordi man går ud fra en bestemt vurdering, som var forholdsvis lav. Det er allerede nævnt, at Nord- og Vestjylland rammes særdeles hårdt af vores nuværende kapitalvindingsskat inden for landbruget.

Om vejen er at afskaffe den nuværende særlige indkomstskat over det hele, det er da muligt. Det er da muligt, at der ikke er anden vej, at vi ikke kan lappe på det system, men må fjerne det helt og så indføre en ny

[Arne Bjerregaard]

beskatningsform. Jeg går ud fra, at det er det, der er regeringens idé, at den vil fjerne den nuværende særlige indkomstskat, i hvert fald for jord og fast ejendom, og så indføre en ny skat, som man kalder en værdistigningsskat. Vi må jo håbe, som det er sagt mange gange, at regeringen engang kan blive enig med sig selv om i al fald at løfte sløret, så vi ved en lille smule om, hvad dette forslag indeholder, og hvornår forslaget vil blive fremsat. Jeg har stillet ministeren et skriftligt spørgsmål angående dette og påpeget de uheldige konsekvenser af, at man har bebudet et sådant lovforslag, idet man ved at sige, at kapitalvindingsskatten skulle ophæves, og at man ville tage udgangspunkt i 16. alm. vurdering, har formået at standse al ejendomshandel. Al landbrugshandel i visse egne er gået totalt i stå. Det benægtede ministeren ganske vist, men de reelle kendsgerninger er, at den er gået i stå. Det er da klart, at folk vil vente og se, om ikke den nye beskatning skulle være mildere for dem end den beskatning, vi har. I al fald de, hvis udgangspunkt for beregningen ligger forud for den 16. alm. vurdering, og det er da de fleste, kan jo hurtigt regne ud, at skal de betale kapitalvindingsskat, så må de slippe billigere efter det, regeringen har bebudet. Så er det klart, de ikke vil sælge.

Det var rart her i dag at få noget at vide. Nu er der jo spurgt af så mange, og jeg skal da lægge yderligere pres på og spørge ministeren: er det ikke muligt at fortælle lidt om omfang og tidspunkt for fremsættelse af dette lovforslag? Det er ikke så meget for vores skyld – det kan være, der er ting i det, vi nok ville være med til – men af hensyn til alle disse mennesker, som står og vil sælge deres ejendom i øjeblikket. De aner ikke, hvad de skal gøre, og så lader de selvfølgelig være med at gøre noget. Det bevirker, at vores produktion bliver mindre, end den ellers ville være, fordi en omsætning af ejendomme altid vil føre til en øget produktion. Jeg forstår ikke, at en regering vover at vente så længe på så ømtåleligt et område som dette.

Jeg håber, ministeren kan fortælle os, at nu kommer forslaget i løbet af en 14 dages tid. Det ville glæde mange rundt omkring i landet. Vi skal selvfølgelig behandle det efter fortjeneste til den tid.

Flygaard (DR):

Retsforbundet deler stort set den kritik, som er kommet til orde i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag. Omsætningsafgifter hæmmer omsætningen og skaber en række uheldige afledede virkninger, omsætningsafgifter medfører en tendens til et højere prisniveau med de deraf flydende uheldige virkninger.

Det er efter retsforbundets opfattelse imidlertid ikke nok at kritisere. Retsforbundet havde derfor også gerne set, at fremskridtspartiet havde ydet noget konstruktivt i det foreliggende tilfælde. Dette ses imidlertid ikke at være tilfældet. Retsforbundet vil gerne her pege på en løbende afgift på al samfundsmæssig værdistigning. Det forhøjer ikke prisniveauet, det medfører ikke likviditetsproblemer, det stiller den unge og den kapitalfattige bedre. En sådan lovgivning er ikke ungdomsfjendsk, pensionsfjendsk eller samfundsfjendsk – for nu at blive i nogle terminologier, som vi har set i bemærkningerne til fremskridtspartiets forslag. En sådan lovgivning er derimod ungdomsvenlig, pensionsvenlig og samfundsvenlig, og så blev der måske også en vis mulighed for nedsættelse af indkomstskatten. Her savner retsforbundet fremskridtspartiets positive tilkendegivelse. Det skal siges helt klart, at retsforbundet ønsker en beskatning af jordværdien, men derimod ikke af de forgængelige værdier.

Det er min opfattelse, at der er et problem omkring debitorovinster i inflationstider. Retsforbundet ønsker at løse dette problem eller at få det undersøgt ud fra to synspunkter, dels spørgsmålet om indeksregulerede lån, dels spørgsmålet om en bekæmpelse af inflationen, men vi må nok erkende, at inflationsproblemet ikke alene er et dansk problem, men i høj grad er et internationalt problem.

Ud fra de her nævnte synspunkter vil retsforbundet gerne være med til at se på forslaget i skatte- og afgiftsudvalget, men der skal nok ske et og andet, for at vi vil støtte forslaget.

Glensgård (FP):

Skatteministeren nævnte, at der skulle ske en beskatning af »større arbejdsfri indtægter«. Den fik en tand til ved ordføreren for venstre, han sagde nemlig: der skal ske en beskatning af »helt ekstraordinært store ge-

[Glensgård]

vinster«. Det citat kunne jeg faktisk godt fortsætte med et nyt citat, nemlig fra de pragtfulde taler, som de to herrer holder ude i forsamlingshusene. Der siger de nemlig: »kapitalvindingsskatten skal ophæves«. Det er jo en sjov udvikling, der er sket hos venstre. Man siger én ting, når man taler til landbrugsforsamlinger; når man så kommer i folketinget og bliver refereret, så dæmper man sig lidt ned. Og når man har været så heldig – eller uheldig, hvordan man nu vil – at komme over på en ministerstol, så er man altså dæmpet helt ned til, at der skal ske en beskatning af de større arbejdsfri indtægter. Det må være frygteligt at være sådan i sele-tøjet, at blive redet rundt af en socialdemo-kratisk gruppe. Jeg tror egentlig heller ikke, det passer skatteministeren særlig vel.

Vi står altså her med et forslag, som – ganske vist for syvende gang, som hr. Erenbjerg nævnte – er blevet fremsat, og som for syvende gang er blevet afvist af socialdemo-kraterne. Jeg har en lille pige, der går i 1. klasse, hun skal have det at vide mange gange, inden hun forstår det. Det er da muligt, at det skal fremsættes 10 gange, inden det går op for hr. Erenbjerg, at dette er en samfundsskadelig beskatning. Jeg skal såmænd også gerne give hr. Erenbjerg en lektion, når jeg møder ham på gangen næste gang, hvis det ellers kunne hjælpe frem til, at socialdemo-kratiet reelt opfatter, at en omsætningsafgift – som hr. Flygaard korrekt betegnede det som – direkte skader omsætningen. Vi kan diskutere retsforbundets jordpolitik ved anden lejlighed, men det er rigtigt, at det er en omsætningsafgift, som skader omsætningen. Hr. Erenbjerg sagde nok så flot, at vi måtte diskutere, om det er rimeligt, at man kan få lov til at fremsætte det 7 gange. Det blev betegnet som spild af folketingets ressourcer. Nu er dette jo lovgivning, og det er vel rimeligt, at vi får lovgivningen vurderet, men jeg må erindre hr. Erenbjerg om, at hr. Erenbjergs partisekretær, hr. Ejnar Hougaard Christiansen, rundsendte en skrivelse til samtlige ministerier, som resulterede i en stak papir på ca. 25 cm. Det var vist det, man kalder spild af ressourcer, og der kom også en beklagelse fra statsministeren. Men det var til partipolitisk virksomhed – ganske vist på den anden side af gaden. Her er det dog rimeligt, at vi fremsætter vore tanker og får dem nøje belyst. De tanker, som socialdemo-

kratiet fremsatte i foråret ved skatteministe-ren, kunne heller ikke finde nogen særlig støtte, men det var da rimeligt at få dem belyst; at så skatteministeren senere gik af, det var formentlig ikke oppositionens skyld.

Hr. Erenbjerg sagde videre, at vi havde nogle tanker om, at vi gerne ville gavne kapitalejerne og så i øvrigt slå ned på lønarbejderne. Hr. Erenbjerg nævnte noget om, at han havde læst et eller andet – jeg ved ikke, om det var i Aktuelt – om, at vi ville sætte lønnen ned til 95 pct. af den overenskomst-mæssige løn. Så stoppede hr. Erenbjerg, og det forstår jeg godt, for ellers bliver han jo ikke særlig populær hos Aktuelt. Sæt de skulle komme til at citere ham for noget, som senere ville skade både ham og socialdemo-kratiet. Han glemte at fortælle, at det hænger sammen med en reallønsfremgang på 1.025 kr. pr. skatteyder pr. måned. Når hr. Erenbjerg har hørt det, så forstår han måske, at det er muligt at fremsætte en politik, som både gavner lønarbejderne og gavner erhvervslivet. Jeg ved godt, at hr. Erenbjerg taler for den tredje gruppe, som vi ikke har så meget tilovers for, nemlig den offentlige sektor.

Nu må man jo ikke tale direkte til medlemmerne i salen, men jeg må godt sige, at jeg opfattede det på den måde, at hr. Jeppe Kristensen ikke havde hjertet med i sin tale. Hr. Jeppe Kristensen sagde, at han var helt enig i en del af bemærkningerne, og nogle var han ikke enig i – og så kom der noget, som man kunne høre han havde fået besked på at sige, nemlig hvad der var aftalt på Marienborg. Man kan sige: nu er der lavet et forlig, så må man selvfølgelig overholde dette forlig. Det bebrejder vi heller ikke venstre, at de vil; vi bebrejder venstre, at de gik ind i forliget, men ikke at de er ordholdende – hvis de i øvrigt var det.

Videre sagde hr. Jeppe Kristensen: men nu kommer regeringen jo med et færdigt oplæg inden længe. Vi har haft skatteministeren i samråd i skatteudvalget nogle gange, og jeg må indromme, at jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard: det er vanskeligt at rykke noget ud af skatteministeren.

Hr. Jeppe Kristensen følte, at der foregik en informationsforurening ude omkring. Jeg forstod på hr. Jeppe Kristensen, at det ikke mindst skulle være en af mine partifæller, som foretog en sådan informationsforure-

[Glensgård]

ning. Ja men ingen ønsker mere end oppositionen at få lovforslaget om værdistigningsafgift på bordet, så vi ved, hvad det er regeringen vil komme med. Det er så sandelig ikke noget, vi beder regeringen om at holde hen. Den nemmeste måde at slagte venstrefolk på er da at hænge et forslag op om at indføre kapitalvindingsskat på hele feltet, når man i øvrigt havde en idé om, at den skulle afskaffes for en bestemt gruppe. Vi trygler ligefrem om at få forslaget lagt på bordet. Det er noget, der er os magtpåliggende, for det er så nemt bagefter at gå ud og fortælle, hvad det er for noget makværk, man er nået frem til.

Informationsforureningen vil jeg godt opholde mig ved et øjeblik, og det vil jeg også godt bede ministeren observere, for det kunne måske være med til at ændre på de informationer, befolkningen har om en kommende værdistigningsafgift. Jeg kunne endda forestille mig, at hr. Erenbjerg måske også kunne bekræfte det. Et nyvalgt medlem af venstres hovedbestyrelse, tidligere folketingsmand Peter Brixtofte, sagde i sidste uge i Kolding, at det lå helt klart, hvordan værdistigningsafgiften skulle se ud. Det eneste, man ikke havde klarlagt, var overgangsordningerne for ejendomme, der var moderniseret, og sådan nogle specielle ting. For alle andre lå det helt klart, hvad der skulle ske, sagde hr. Peter Brixtofte. Man skulle gå ud fra 16. alm. vurdering, regulere den til kontantværdi, pålægge 30 pct. og derefter pålægge 9 pct. pr. år med rentes rente og så snuppe 60 pct. i afgift. Jeg vil godt bede hr. Jeppe Kristensen bemærke, at det altså ikke var en fremskridtsmand, der fremsatte disse tanker, men et medlem af venstres hovedbestyrelse, som oven i købet hævdede, at det lå på skrift mellem de to partier. Hvis det er tilfældet, kunne vi så ikke godt, hr. skatteminister, få de tal bekræftet? Jeg er sikker på, at det ville hjælpe os fantastisk meget i vores debat fremover om værdistigningsafgiften. Vi skal slet ikke spørge om overgangsregler, om ikrafttrædelsen, kunne vi bare få de tal bekræftet, så er jeg sikker på, at hr. Jeppe Kristensen også ville være i stand til at få en bedre debat i gang derhjemme.

Vi må takke for den tilslutning, der har været fra nogle partier, og for den beherskede tilslutning fra andre. Når hr. Ole Olsen nu er kommet hjem fra den store verden og mener, at han nu igen skal køre frem med

sine grovheder over for fremskridtspartiet, så generer det os ikke, hr. Ole Olsen. Når vi bruger nogle forholdsvis almindelige, danske ord, så er det ikke ment som en spiritusprøve for folketingsmedlemmer, det er ment som almindelig dansk sprogbrug, som vores vælgere kan forstå. Det er muligt, at hr. Ole Olsens vælgere ikke kan forstå det. Nu tror jeg heller ikke, at vores forslag har så stor virkning på hr. Ole Olsens vælgere. Men alle de andre er jeg sikker på taler ganske almindeligt dansk, og de føler altså ikke, at de brækker tungen på at tale et almindeligt dansk sprog.

Jeg må da sige til hr. Ole Olsen: Welkommen hjem, mr. Swanson. Jeg beklager faktisk, at hr. Ole Olsen har været væk så længe; vi har manglet disse små stik. Hvis vi skulle undvære dem, så skulle det ikke være, fordi hr. Ole Olsen skulle til USA, men fordi SFs vælgere ikke mente, det var rimeligt, at hr. Ole Olsen debatterede på den måde i folketinget, og derfor ikke genvalgte ham.

#### **Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):**

Må jeg indledningsvis sige – for at man ikke skal sidde med nogle forventninger om, at man nu kan få startet en debat om værdistigningsafgiften –: jeg siger ingenting om værdistigningsafgiften; det venter vi med, til lovforslaget foreligger. Så langt så godt.

Når jeg tager ordet, er det egentlig, fordi hr. Askjær Jørgensen provokerede mig op. Han sagde, jeg har holdt stribevis af møder, hvor jeg har sagt noget nedsættende om kapitalvindingsskatten o. lign. Der er i og for sig ikke nogen uoverensstemmelse imellem, hvad jeg sagde på de stribevis af møder, og den situation, vi står i på nuværende tidspunkt. Jeg sagde bl. a. på disse stribevis af møder: det er urimeligt, at den ene halvdel af befolkningen og den ene halvdel af værdistigningerne skal beskattes, og den anden halvdel af værdistigningerne skal ikke beskattes. Enten må man udbrede værdistigningsskatten til at gælde hele befolkningen, eller også man må ophæve den dér, hvor den er. Jeg personlig er tilhænger af, at vi har en værdistigningsbeskatning – det sagde jeg også på disse møder – der rammer de særlig store værdistigninger. Derfor er der ingen forskel på, hvad jeg sagde på disse møder, og



**[Ministeren for skatter og afgifter]**

på det, som vi arbejder på med hensyn til ophævelse eller ændring af den nuværende værdistigningsskat.

Det fremgår for øvrigt også af regeringens åbningserklæring, af statsministerens trontale, at man erkender, at den nuværende kapitalvindingsskat har haft visse uheldige virkninger, og at den derfor skal ophæves og afløses af en værdistigningsskat, der udbredes på hele befolkningen. Der er altså, hr. Askjær Jørgensen, ingen uoverensstemmelser imellem det, som jeg sagde dengang, og det, som vi i øjeblikket arbejder på inden for regeringen.

Jeg blev måske lidt forbavset over hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser. Jeg lytter altid med en vældig interesse og vældig anspændt, når hr. Bernhard Baunsgaard taler, for at høre, om der skulle falde nogle guld-korn ned fra talerstolen, som jeg i en fart kunne samle op. Hr. Bernhard Baunsgaard har nu pludselig fundet ud af, at der var en række uheldige egenskaber ved den nuværende kapitalvindingsskat.

Jeg har forsøgt både som minister og i opposition at få de radikale til at acceptere, at der skulle gennemføres ændringer, som fjernede nogle af disse uheldige virkninger, men det har aldrig været muligt at få de radikale koblet på, hvis der var risiko for, at der kunne blive flertal for det, men lige så snart der ikke var risiko, var de radikale altid parat.

Det oplevede vi for resten også i forbindelse med spørgsmålet om sygedagpenge til de selvstændige: da der i foråret var fare for, at der kunne blive et flertal, meldte de radikale fra, og nu har de sågar været medfor-slagsstillere til et sådant forslag, efter at de nu kan se, der ingen risiko er for, at det kan blive gennemført. Det skulle nødvendig blive en regel hos de radikale, hr. Bernhard Baunsgaard, at man optræder på den måde, for så kan jeg i hvert fald godt forstå, at vælgerne mister tilliden til de radikale. Det ville ikke være så underligt, for så ved man ikke, hvor man har dem.

Det var kun en sidebemærkning. Jeg havde såmænd ikke tænkt mig at ville sige noget til hr. Bernhard Baunsgaard om disse ting, men nu randt det mig lige i hu, at det måske kunne være nødvendigt her i en sen eftermiddagstime at minde om disse ting.

Jeg skal kun slutte med at sige følgende efter at være blevet opfordret kraftigt til at

fortælle, hvornår forslaget om værdistigningsafgift kommer: jeg kan give ét tilsagn her i dag, og det er, at lige så snart jeg selv er klar over det, skal offentligheden også få det at vide, men heller ikke før.

**Askjær Jørgensen (FP):**

Jeg skal sige undskyld til skatte- og afgiftsministeren, fordi jeg ikke har formuleret mig helt tydeligt. Jeg forsøgte i mit første indlæg at sige, at jeg havde hørt en stribe af landboforeningsformænd for afdelinger rundt omkring i kommunerne i Ringkøbing amt den ene gang efter den anden sige, at loven om kapitalvindingsskat skulle totalt ophæves. Der foreligger jo ikke noget skriftligt referat af, hvad der er sagt på disse åbningstaler ved ungskuerne, så det kan man ikke tage fat på ligesom folketingets forhandlinger, og derfor er jeg ikke i stand til at holde skatte- og afgiftsministeren præcis fast på, hvad der er sagt. Men jeg kan i hvert fald sige, at alle landboforeningsformænd i Ringkøbing amt og i flere amter gang på gang har sagt, at loven skal totalt ophæves.

Jeg stillede egentlig også et konkret spørgsmål, men det blev måske ikke gjort præcis nok. Det angik dette, at den tidligere skatte- og afgiftsminister havde nævnt noget om, at der var en kommission el. lign., der arbejdede noget med at finde ud af, hvordan man kunne beskatte de små privatejede virksomheder som selskaber, og det, jeg spurgte skatte- og afgiftsministeren om, var, om han kendte noget til en sådan kommission. Det vedrørte den problemstilling, at privatejede firmaer skal betale 67 pct. af det overskud, de skal konsolidere deres virksomhed med, medens selskabsbeskatningsprocenten er en anden, men på grund af goodwill-beskatningen har de ingen mulighed for at lave det om til anpartsselskaber. Det var det, spørgsmålet gik på. Jeg håber, at ministeren forstod det nu. Det interesserer mig meget at få noget at vide om, hvordan det står til på det område.

**Jeppe Kristensen (V):**

Hr. Karl Møller var inde på, at tyngden af kapitalvindingsskatten ikke er voldsom i dag med de 600 mill. kr. Det er da muligt, at man vil opfatte beløbet sådan, og jeg skal også medgive, at hvis man regnede det ud i

[Jeppe Kristensen]

gennemsnit pr. indbygger i Danmark, er beløbet ikke så voldsomt, men hvis beskatningen hviler på de forkerte skuldre og fordelingen ikke er rimelig i forhold til dem, der har den faste ejendom, synes jeg, det burde medføre, at man var indstillet på, at der i hvert fald skal ske ændringer på området, så rimelighedsbetragtningen kan komme igennem.

Må jeg dernæst sige til hr. Glensgård, at jeg tror ikke, at det ved ét eneste af de møder, jeg har været til, er blevet nævnt, at vi går ind for, at ekstraordinært store gevinster skal beskattes. Jeg har hvert sted nævnt, at kapitalvindingsskatten i dens nuværende form skal ændres, men venstre går ind for en beskatning af de største gevinster. Det er stadig væk vores linje.

Så har jeg lyst til at sige noget andet, når man kommer til at snakke om, hvad folk har sagt. Jeg har noteret mig fra et møde, hvor jeg diskuterede med fremskridtspartiets kampeleder, hr. Glistrup, at denne udtalte, at kapitalvindingsskat ikke er noget problem, og at det ikke gør noget, at den ikke bliver afskaffet, men at det er indkomstskatten, der er det store uhyre. Det ligger ikke længere tilbage end 3½ år, da var det den slutning, man drog fra fremskridtspartiets side. Derfor synes jeg, det er os, der har holdt den konsekvente linje i det spørgsmål, siden fremskridtspartiet er kommet ind i debatten om det, efter at de vel havde haft en diskussion internt om, hvilken stilling man skulle tage til det, og et flertal tegnede sig.

Spørgsmålet om diskussionen med hr. Brixtofte skal jeg ikke blande mig i.

**Kallesøe (KF):**

Jeg må indrømme, at værdistigningsafgiften stadig spørger. Forleden dag var jeg til et debatmøde i grundejerforeningen i Ringsted, hvor medlem af venstres folketingsgruppe hr. Holm var til stede og snakkede om beskatning. Jeg mener at kunne genkende en række af de synspunkter, som hr. Brixtofte åbenbart et andet sted er fremkommet med om denne beskatning. Det eneste, man ikke rigtig kan få besked om med hensyn til de synspunkter, som hr. Brixtofte og hr. Holm har udtalt sig om, og som er helt afgørende for vor stillingtagen til hele beskatningsspørgsmålet, er, hvorvidt der er overensstemmelse, for så vidt angår indhold, tidspunkt og form for denne

beskatning, med det, skatte- og afgiftsministeren påtænker. Der er ingen tvivl om, at den nuværende kapitalvindingsskat har en lang række uheldige virkninger, at den virker fordyrende og væltes over på dem, der skal købe, forhindrer generationsskiftet, virker belastende for erhvervslivet, skaber arbejdsløshed og en lang række andre ting. Derfor er det nødvendigt, at vi så hurtigt som overhovedet muligt får besked om, hvad det er for en afgift, som regeringen vil stille i stedet for kapitalvindingsskat. Jeg har ikke noget stort håb om, at jeg efter at have stillet mig op i køen kan formå skatte- og afgiftsministeren til at komme med svaret, men jeg kunne måske få skatte- og afgiftsministeren til at kommentere, hvad hr. Brixtofte og hr. Holm har udtalt sig om.

**Bollmann (CD):**

Jeg tror, det var hr. Karl Møller fra DKP, der var ude med det sædvanlige postulat om de kolossale milliardgevinster, der hentes hjem på salg af jord og fast ejendom. Hvis hr. Karl Møller går lidt tilbage i tiden, vil han kunne få at vide, at fast ejendom fra 15. til 16. alm. vurdering i gennemsnit er steget med nøjagtig den samme procent som priserne i øvrigt. Det oplyste den tidligere skatteminister, og det har stået i den samlede presse i Danmark, så det kan ikke være nogen hemmelighed.

Så kører man også igen frem med lønmodtagere kontra husejere. Det er også noget vrøvl, da enhver ved, at der i dag er et stort flertal blandt husejerne, der er lønmodtagere. Det er altså de samme lønmodtagere, der nu som belønning for eventuel løntilbageholdenhed skal have lov at få en værdistigningsskat. Det er utroligt, at man tror, nogen hopper på den, og hvis ikke man både havde læst i regeringserklæringen og hørt det fra begge regeringspartiers ledere og af skatteministeren, ville man tro, det var ment som en dårlig vittighed.

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for svaret, selv om vi jo ikke blev meget kloge af det, men på baggrund af, at jeg nu føler, at jeg ud over venstres ordfører også har fundet en minister fra samme parti, der finder det urimeligt, at man ikke kan få besked, og på baggrund af, at alle andre i venstre tilsyneladende ved meget bedre besked,

[Bollmann]

må man jo have en vis medfølelse med den samme minister.

### Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren for skatter og afgifter kom jo langt omkring for at undgå at svare på det helt nærliggende spørgsmål, nemlig: hvornår får vi den nye værdistigningsafgift, der skal afløse kapitalvindingsskatten, så langt omkring at ministeren sandelig også kom ind på sygedagpenge; jeg håber ikke, der er anden forbindelse, end at begge emner skal behandles her i salen.

Ministeren erindrede sig ganske tydeligt, at de radikale i foråret var gået imod. Ministeren omtalte derimod ikke, at venstre var gået imod den anden dag. Jeg kan spørge ganske klart: vil ministeren støtte det forslag, som de radikale er medforslagsstillere til om sygedagpenge til små erhvervsdrivende, så de stilles lige med lønmodtagerne, nu, eller skifter venstre?

Det, vi diskuterer i dag, er jo kapitalvindingsskattens eventuelle afskaffelse. Ministeren mener, at det er en pludselig opdagelse for os, at det er en dårlig skat. Ja, det kan da være, det er pludselig, ministeren har opdaget, at de radikale er modstandere af dens udformning, men ellers må jeg bede ministeren om at genopfriske sin erindring ved at læse, hvad jeg sagde i april 1975, da venstre og socialdemokratiet udarbejdede det gældende forslag om kapitalvindingsskat på fast ejendom. Jeg støttede dengang helt det, der kom frem i Husmandshjemmet, og det, der kom frem i landboforeningernes blad, om at det var en dårlig skat, der ville forhindre generationsskiftet i landbruget. Den ville stadig virke tilfældigt, fordi, som jeg sagde, den reguleringsmekanisme, man har valgt, vil begunstige de store millionhandler ved byerne og vil straffe landbruget. Det er ikke en pludselig opdagelse, minister. Vi stemte imod venstres og socialdemokratiets lov om kapitalvindingsskat på fast ejendom dengang, fordi det var en dårlig lov. Det synes vi stadig. Jeg tror, at ministerens hukommelse på dette punkt har det ligesom kamæleonen: den skifter efter omgivelserne. I øjeblikket sidder ministeren på regeringsbænken, og så skal man have én opfattelse, men den er bare ikke korrekt; slå det op. Det er skam ikke noget nyt, at jeg klæder den lov af, for den

er så nem at klæde af. Den er dårligt gennemtænkt, og den er dårligt udformet. Vi kan ikke være bekendt at have den lov om kapitalvindingsskat på fast ejendom, vi har. Den er gennemført og udtænkt af venstre og socialdemokratiet. Det er også derfor, vi bliver ved at spørge, om ministeren dog ikke snart kan finde ud af, hvad han vil med hensyn til værdistigningsafgiften. Det ville være en stor lettelse også for opfattelsen af, hvordan det danske demokrati virker.

### Glensgård (FP):

Der er et gammelt begreb, der hedder fødselshjælper, og jeg forstår, der er store problemer i forbindelse med fosteret: det kan ikke rigtig klare at komme ud til tiden, men jeg forstår nu, at manden i ægteskabet meddeler, han skal nok fortælle, når det er på vej ud.

Men der er alligevel både en far og en mor i det ægteskab, og da faderen åbenbart ikke vil fortælle noget om fosteret, må vi spørge moderen, og derfor må jeg spørge hr. Erenbjerg. Kan hr. Erenbjerg bekræfte, at der findes en skriftlig aftale mellem socialdemokratiet og venstre, hvor disse tal indgår i forbindelse med værdistigningsafgift: 16. alm. vurdering reguleres til kontantpris, pålægges 30 pct., hvorefter der pålægges 9 pct. pr. år plus rentes rente, og af den derefter fremkomne forskel tages 60 pct. i værdistigningskat?

Jeg ønsker ikke at høre en hel masse om nogle specialforhold i forbindelse med anpartsselskaber og andre ting; det er fuldstændig bedøvende ligegyldigt. Findes der en sådan skriftlig aftale mellem de to partier?

Et barn af forældrene, hr. Jeppe Kristensen, kom let og elegant hen over det ved at sige, at han ikke ville blande sig i den diskussion, jeg havde haft med hr. Brixtofte. Nu er hr. Brixtofte formentlig ikke nogen ligegyldig person hos venstre: han har da overtaget højkommisærrens stilling i Kolding, og det vil sige, at man kan forvente, at han skal i dette folketing, hvis ellers venstre kan holde sig på deres 12-13 mandater næste gang. Det er vel ikke helt ligegyldigt, hvem man sætter inden for disse første 10, 12, 14 mandater, og derfor er det vel heller ikke helt ligegyldigt, hvad højkommisærrens efterfølger siger på et møde i Kolding, ligesom det vel heller ikke

[Glensgård]

er ligeældigt, fordi hr. Brixtofte også er medlem af venstres hovedbestyrelse. Derfor slipper hr. Jeppe Kristensen ikke så nemt om ved det. Han kan selvfølgelig lade være med at svare – det er den nemmeste mulighed – men hr. Jeppe Kristensen kunne jo også gøre sig den ulejlighed, at han rejste sig og gik på talerstolen og sagde: jeg kender ikke til det pågældende stykke papir. Vi ved jo alle sammen godt, hvad der er galt. Der er det galt, at embedsmændene i ministeriet ikke kan få udformet en lovgivning, som både venstre og socialdemokratiet vil stå bag.

Hvis det var således, at skatteministeren alene skulle fremsætte et sådant lovforslag, er jeg såmænd lige ved at tro, at jeg kunne hjælpe ham med at få det igennem folketinget, men det skal skatteministeren jo ikke. Det skal igennem den socialdemokratiske gruppe først, og derfor er det selvfølgelig særdeles interessant, hvad det måtte ende med.

Hr. Jeppe Kristensen talte ellers om informationsforurening, men denne informationsforurening stammer fra hr. Holm og fra hr. Brixtofte. Det er dog mig bekendt to medlemmer, som hører til – ganske vist det mindste af – regeringspartierne, men de har altså nævnt, at disse tal skulle foreligge på et stykke papir i en aftale mellem de to. Jeg ser nu, at hr. Erenbjerg er på vej på talerstolen, og det skulle glæde mig meget, om han enten kunne bekræfte eller afkræfte disse tal.

Det er selvfølgelig rigtigt, at skatteministeren på et eller andet tidspunkt må komme tilbage og fortælle, hvornår han beslutter sig til at fremsætte forslaget. Det er da også meget interessant, men det er egentlig vigtigere at høre lidt om, hvad forslaget indeholder.

(Kort bemærkning).

**Kallesøe (KF):**

Når man spørger om, hvorfor dette forslag om værdistigningsafgift ikke kommer, og går i lidt skarpere debat med venstres repræsentanter – og jeg debatterede, som jeg sagde, med hr. Holm – så får man at vide, at ideerne er klare, og at de og de tal kommer til at stå i loven, men når man så spørger, hvorfor det tager så lang tid, måneder, at få loven udformet, så får man at vide, at det er, fordi der er nogle overgangsordninger særlig med hensyn til bestemmelser om anpartsselskaber,

aktieselskaber og den slags, og at disse problemer er så vanskelige, at man ikke umiddelbart kan løse dem. Men hvis man ser på, hvad der i øvrigt findes af lovgivning, ikke mindst på skatteområdet, skulle man ikke tro, det kan være så vanskeligt, at netop disse problemer skulle give anledning til månedlange overvejelser, så derfor rykker vi endnu en gang.

(Kort bemærkning).

**Erenbjerg (S):**

Først vil jeg gerne sige ganske kort til hr. Glensgård, at det nu to gange fra denne talerstol i dag er blevet postuleret, at en løn nedgang på 5 pct. skulle give en realløn fremgang på ca. 12.000 kr. om året. Hverken mere eller mindre har vi kunnet fravriste ordføreren for fremskridtspartiet. Vi har fået at vide, at man fastholder en bruttoløn på 95 pct. af indeværende års løn, og at dette skulle kunne give en lønfremgang på ca. 12.000 kr. om året. Intet mere har vi kunnet få at vide. Vi har kunnet læse, at en af de ting, der begrunder en sådan realløn fremgang, skulle være, at bundgrænsen blev hævet til 35.000 kr. I øjeblikket får en familie, hvor kun den ene er udearbejdende, et dobbelt personfradrag eller 29.000 kr. Det betyder altså, at fremskridtspartiet mener, at hvis man hæver denne bundgrænse med 6.000 kr., skulle dette kunne give en realløn fremgang på 12.000 kr., uagtet at der sker en nedgang i den udbetalte løn. Det skal man vist være mere end almindelig fremskridtsmand for at kunne forstå.

Til det sidste spørgsmål vil jeg gerne sige til hr. Glensgård, at havde der foreligget en aftale, havde der været aftalt ganske bestemte procentsatser, havde der nok ikke været de store vanskeligheder med at få udarbejdet lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Glensgård (FP):**

Jeg skal takke hr. Erenbjerg for, at han nu bekræfter, at venstres hovedbestyrelsesmedlem rejser land og rige rundt og bedrager sine egne vælgere. Det er klart, at hverken hr. Jeppe Kristensen eller skatteministeren ville give et sådant svar, for så ville man blive klar over, hvordan man stillede sig til et

[Glensgård]

hovedbestyrelsesmedlem. Jeg takker for, at hr. Erenbjerg nu har fortalt, at der ikke findes et sådant stykke papir.

Dernæst har jeg følgende bemærkninger til hr. Erenbjerg, som jeg ved er skoleinspektør. Nu ved jeg ikke, om det er sådan, at hr. Erenbjerg også har regning, men ellers skal jeg hjælpe hr. Erenbjerg – han nikker oven i købet. Hr. Erenbjerg nævnte, at dér, hvor der kun var en enkelt udearbejdende, havde man dobbelt fradrag, og derfor var der kun en forskel på 6.000 kr. Nu var det ikke 35.000 kr., men 34.000 kr. Er hr. Erenbjerg i stand til at gange 34 med 2? Det er han! Det er 68. Det er 68.000 kr. for den familie, som hr. Erenbjerg taler om, og ikke 29.000 kr. Der er overførselsret for familien, hr. Erenbjerg, nøjagtigt som der er i dag. Jeg håber så, at det er gået op for regnelæreren, at der er mulighed for en reallønsfremgang.

Men den opfattelse, som hr. Erenbjerg gør sig til talsmand for, havde tidligere skatte- og afgiftsminister Jens Kampmann også. Det var noget med, at lige så snart vi hævede bundgrænsen, lavede vi ikke længere overførsel mellem personerne. Det er en fejlagtig oplysning, som har eksisteret i socialdemokratiet. Det skal man da ikke laste os andre for.

Man kunne måske gøre sig bare den lille ulejlighed at læse det ene ændringsforslag til finansloven, som omhandler skatten. Det er ikke så forfærdelig langt: det er på 2 sider. Havde man gjort det, havde man ikke afsløret sine dårlige regnefærdigheder eller manglende læsning.

(Kort bemærkning).

**Erenbjerg (S):**

Må jeg forstå hr. Glensgårds svar derhen, at forhøjelsen af bundgrænsen til 34.000 kr. – undskyld fortalelsen – alene indebærer, at man kan få en reallønsfremgang, uagtet man skal gå ned i bruttoløn, på 12.000 kr.?

(Kort bemærkning).

**Glensgård (FP):**

Noget særdeles interessant udvikler sig: jeg forstår, at hr. Erenbjerg nu er ved at tage ved lære.

Så spurgte hr. Erenbjerg, om det var det eneste, der var baggrunden. Nej, det er det

ikke. Når man sætter bruttolønningerne ned, sætter man omkostningsniveauet ned for erhvervslivet, hvilket betyder, at man får lavere priser. Lavere priser, hr. Erenbjerg, betyder normalt, at folk får mulighed for at købe mere. Ved at få lavere priser, øger man altså levestandarden for den danske familie, så det er ikke kun over skatten. Jeg håber, hr. Erenbjerg ved denne lille lektion under en kort bemærkning forstår, at det ikke er så simpelt, som hr. Erenbjerg gerne vil gøre det.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Nej, det er måske ikke så simpelt, som hr. Erenbjerg fremstiller det. Men det er slet ikke sådan, som hr. Glensgård lader folk få indtryk af heroppefra.

Til trods for de store skavanker i vores indkomstskattesystem og til trods for mange andre ting, som burde rettes, ved hr. Glensgård godt, at hovedresultatet af alt vort besvær er at flytte flere goder over til de små indkomster og tage dem fra de store. Afskaffer vi indkomstskatten og skærer ned på de sociale områder, som man jo også foreslår, går det ud over de små i samfundet.

(Kort bemærkning).

**Askjær Jørgensen (FP):**

Jeg har ikke taget ordet for at belære hr. Bernhard Baunsgaard om noget vedrørende skattesystemets virkning, for det ved jeg ikke kan lade sig gøre, men for igen at efterlyse et svar fra ministeren på mit spørgsmål, om han kunne fortælle noget om, hvorvidt man stadig væk arbejdede med spørgsmålet om ændret beskatning af de mindre virksomheder.

**Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):**

Ja, der er et udvalg, der arbejder med det.

(Kort bemærkning).

**Ole Olsen (SF):**

Jeg synes, det bliver mere og mere ejendommeligt, som hr. Glensgård regner. Jeg ved ikke, hvor hr. Glensgård har det fra, at hvis man sætter lønnen 5 pct. ned, falder priserne. Det forstår jeg ikke et ord af. De hidtidige erfaringer, man har rundt omkring,

[Ole Olsen]

siger i hvert fald ikke det. I Sverige har man med et vist held ført det, man kalder solidarisk lønpolitik, og som går ud på, at de højeste lønninger ikke er steget så meget som andre. Det har ikke vist sig, at priserne på de områder er steget mindre. Der er simpelt hen sket det, at avancerne er blevet tilsvarende højere, og det er en del af baggrunden bag det svenske ØD-forslag.

(Kort bemærkning).

**Glensgård (FP):**

Der har tidligere i dag været en debat om embedsmænd, der ønsker at beholde deres stilling. Hr. Ole Olsen er fra monopoltilsynet og tror på, at man ad den vej kan regulere på priser og avancer. Vi mener, at det er den ganske almindelige fri konkurrence, som gør, at hvis to bagere skal sælge rundstykker og den ene har mindre lønudgift til bagersvendene end den anden, er rundstykkerne billigere hos ham, hr. Ole Olsen. Jeg ved godt, at man kan forestille sig, at man sidder i monopoltilsynet og haler alle priser ind på rundstykker fra hele landet, men det har faktisk intet med prisfastsættelse at gøre. Vi tror på den frie konkurrence. Jeg forstår godt, hr. Ole Olsen ikke gør det, for det kunne jo koste hr. Ole Olsen hans stilling.

**Første næstformand (Erlendsson):**

Den sidste bemærkning synes jeg ikke var så passende.

**Ole Olsen (SF):**

Bortset fra at hr. Glensgård altid elsker at tale om personer, hvor vi andre snakker politik, synes jeg i øvrigt, det er noget sludder, hr. Glensgård siger. Jeg er ansat i monopoltilsynet – ja vist er jeg det – men det, det handler om, er netop, at jeg ikke vil drømme om, at monopoltilsynet kunne gennemtvinge en nedsættelse, for det kan ikke lade sig gøre. Det var hr. Glensgård, der påstod, at priserne ville falde. Jeg påstår, avancerne vil stige, og det har intet at gøre med, hvad administrationen foretager sig eller ikke foretager sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Lovforslagets overgang til anden behandling  
vædtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Erlendsson):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:*

**Første næstformand (Erlendsson):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 23. november d.å. anmoder socialministeren om, at der af folketinget udpeges 3 medlemmer og 3 suppleanter for disse til Helsefondens bestyrelse for tiden 1. april 1979 til 31. marts 1983.

Sygekassernes Helsefond er oprettet i henhold til sygesikringslovens § 30, og ifølge fondens fundats' punkt 9 ledes fonden af en bestyrelse på 7 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer og 3 suppleanter for disse er udpeget af De danske Sygekassers repræsentantskab for tiden indtil 31. marts 1979 og for tiden derefter skal udpeges af folketinget for 4 år ad gangen.

Fra det norske stortings Nobelkomité er modtaget en henvendelse om uddeling af Nobels fredspris for 1979. Cirkulæret vedrørende eventuel indstilling herom er fremlagt i meddelelsescentralen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

*Forsvarsudvalget (24/11 78):*

Udtræder: Lasse Budtz

Nyt medlem: Hans Hækkerup

*Kulturdvalget (24/11 78):*

Udtræder: Lasse Budtz

Nyt medlem: Hans Hækkerup

*Socialudvalget (24/11 78):*

Udtræder: Johan Nielsen

Nyt medlem: Inge Fischer Møller

Udtræder: Inge Fischer Møller

Ny stedf.: Tove Lindbo Larsen

[Første næstformand]

*Markedsudvalget (28/11 78):*

Udtræder: Arnfast

Nyt medlem: Melchior

*Det politisk-økonomiske udv. (28/11 78):*

Udtræder: Arnfast

Nyt medlem: Melchior

*Kulturudvalget (28/11 78):*

Udtræder: Arnfast

Nyt medlem: Melchior

*Det udenrigspolit. nævn (28/11 78):*

Udtræder: Arnfast

Nyt medlem: Melchior

*Retsudvalget (28/11 78):*

Udtræder: Voigt

Ny stedf.: Knud Lind

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 29. november, kl. 13.00.

Angående dagsordenen henviste første næstformand til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.17

---